

7. Сиротяк М.Р. Захист прав потерпілого в провадженні в справах про адміністративні правопорушення : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Одеський національний ун-т ім. І.І. Мечникова / М.Р. Сиротяк. – О., 2006. – 203 с.
8. Братусь С.Н. Субъекты гражданского права. – М. : Государственное издательство юридической литературы, 1950. – 368 с.
9. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2005. – № 35-36, № 37. – Ст. 446.
10. Вовк П.В. Захист прав, свобод та інтересів громадян в адміністративних судах першої інстанції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Вовк Павло В'ячеславович. – Одеса, 2009. – 204 с.
11. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» від 08 липня 2011 року № 3671-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2012. – № 16. – Ст. 146.

УДК 347.73; 351.863

АКТУАЛЬНИЙ СТАН АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

ACTUAL STATE OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT NATIONAL ECONOMIC SECURITY

Чубенко А.Г.,

*доктор юридичних наук, старший науковий співробітник,
професор кафедри економіко-правових дисциплін
Національної академії внутрішніх справ*

У статті проаналізовано поняття економічної безпеки як правової, економічної та соціологічної категорії. Досліджено теоретичні та юридичні підходи до забезпечення економічної безпеки в Україні. Приділено увагу розробці пропозицій до законодавства з метою оптимізації механізму забезпечення економічної безпеки.

Ключові слова: економічна безпека, національна безпека, загрози економічній безпеці, правове забезпечення економічної безпеки, безпека.

В статье проанализировано понятие экономической безопасности как правовой, экономической и социологической категории. Исследованы теоретические и юридические подходы к обеспечению экономической безопасности в Украине. Уделено внимание разработке предложений в законодательство с целью оптимизации механизма обеспечения экономической безопасности.

Ключевые слова: экономическая безопасность, национальная безопасность, угрозы экономической безопасности, правовое обеспечение экономической безопасности, безопасность.

This paper examines the concept of economic security as a legal, economic and sociological categories. The theoretical and legal approaches to economic security in Ukraine. Attention is paid to the development of proposals for legislation in order to optimize the mechanism to ensure economic security.

Key words: economic security, national security, threats to economic security, legal support economic security, safety.

Актуальність теми. У сучасних умовах забезпечення економічної безпеки в Україні виступає визначальним фактором реалізація системи національних економічних інтересів, спроможності держави захищати національні економічні інтереси від зовнішніх та внутрішніх загроз, здатності національної економіки зберігати і поновлювати процес суспільного відтворення. Безпосередній зв'язок існує між рівнем економічної безпеки та рівнем громадської безпеки, обороноздатності, а в кінцевому рахунку і життєздатності будь-якої сучасної держави.

Зокрема, агресія щодо України призвела до потреби термінового перегляду стратегічних засад, на яких базувалася система не лише вітчизняної, а й європейської безпеки до цього часу. З огляду на це, Україні необхідно запропонувати адекватні ситуації термінові заходи з енергетичної, економічної та інформаційної безпеки.

Виклад основного матеріалу. Економічна безпека держави є інтегральною характеристикою стану економічної системи, яка включає характеристики

стану низки підсистем – взаємопов'язаних структурних складових: макроекономічну, інвестиційну, інноваційну, фінансову, соціальну, зовнішньоторговельну, енергетичну, продовольчу, демографічну безпеку. У свою чергу, економічна безпека є складовою системою більш високого рівня – національної безпеки [1].

Складна соціально-політична та військова ситуація в Україні супроводжується зростанням численних загроз економічній безпеці. Загрози ці визначені у статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України»: істотне скорочення внутрішнього валового продукту, зниження інвестиційної та інноваційної активності і науково-технічного та технологічного потенціалу; ослаблення системи державного регулювання і контролю у сфері економіки; нестабільність у правовому регулюванні відносин у сфері економіки, в тому числі фінансової (фіскальної) політики держави; відсутність ефективної програми запобігання фінансовим кризам; зростання кредитних ризиків; критичний стан основних виробничих фондів; недостатні темпи відтворюваль-

них процесів та подолання структурної деформації в економіці; критична залежність національної економіки від кон'юнктури зовнішніх ринків, низькі темпи розширення внутрішнього ринку; нераціональна структура експорту; велика боргова залежність держави, критичні обсяги державних зовнішнього і внутрішнього боргів; небезпечно для економічної незалежності України зростання частки іноземного капіталу в стратегічних галузях економіки; неефективність антимонопольної політики та механізмів державного регулювання природних монополій, що ускладнює створення конкурентного середовища в економіці; критичний стан з продовольчим забезпеченням населення; неефективність використання паливно-енергетичних ресурсів, недостатні темпи диверсифікації джерел їх постачання та відсутність активної політики енергозбереження, що створює загрозу енергетичній безпеці держави; «гінізація» національної економіки; переважання в діяльності управлінських структур особистих, корпоративних, регіональних інтересів над загальнонаціональними [2]. Але «традиційні» для економіки України загрози набувають абсолютно іншого характеру в умовах соціально-політичної кризи, вирішення якої суттєво ускладнюється внаслідок низки факторів геополітичного характеру.

Дослідженню різних аспектів забезпечення економічної безпеки присвячені праці багатьох вітчизняних учених. Зокрема, питання економічної безпеки досліджували З. Варналій, Б. Данилишин, Я. Жаліло, А. Барановський, А. Берлач, В. Бойко, В. Геєць, О. Гойчук, Б. Губський, Л. Доля, О. Користін, М. Корецький, С. Лекарь, В. Мунтян, В. Олефір, Б. Пасхавер, Ю. Пахомов, В. Предборський, П. Саблук, А. Стівчатий, В. Шлемко, Л. Яремко.

Поряд з цим у науковій літературі все ще недостатньо досліджено правовий аспект проблеми забезпечення економічної безпеки. З огляду на це, існує потреба у формулюванні та законодавчому закріпленні дефініції економічної безпеки, принципів побудови та елементів механізму забезпечення економічної безпеки, розмежування компетенції органів публічної адміністрації у цій сфері.

Метою статті є дослідження теоретико-правових засад забезпечення економічної безпеки та розробка на цій основі пропозицій до законодавства.

Предметом статті є теоретико-правові засади удосконалення механізму забезпечення економічної безпеки.

Удосконалення законодавчого забезпечення економічної безпеки вимагає, в першу чергу, формулювання чіткої легальної дефініції даної категорії. Наразі таке визначення міститься у Методичних рекомендаціях щодо розрахунку рівня економічної безпеки України, затверджених Наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29.10.2013 № 1277 [3]. У цих Методичних рекомендаціях під економічною безпекою розуміється стан національної економіки, який дає змогу зберігати стійкість до внутрішніх та зовнішніх загроз, забезпечувати високу конкурентоспроможність у світовому

економічному середовищі і характеризує здатність національної економіки до сталого та збалансованого зростання.

У той же час наведене визначення є надто широким за змістом і потребує відповідної конкретизації. Привертає увагу і підзаконний характер регулювання такого архіважливого для національної безпеки держави питання, що, звичайно, не дозволяє повною мірою забезпечити адекватне його вирішення.

Складовими економічної безпеки є: виробнича, демографічна, енергетична, зовнішньоекономічна, інвестиційно-інноваційна, макроекономічна, продовольча, соціальна, фінансова безпеки.

Методичні рекомендації містять також дефініції окремих складових економічної безпеки:

– виробнича безпека – це стан виробничої сфери країни, за якого забезпечується максимально ефективне використання наявних виробничих потужностей у країні, їх модернізація та розширене відтворення, зростання рівня інноваційності виробництва та підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки;

– демографічна безпека – це стан захищеності держави, суспільства та ринку праці від демографічних загроз, за якого забезпечується розвиток України з урахуванням сукупності збалансованих демографічних інтересів держави, суспільства й особистості відповідно до конституційних прав громадян України;

– енергетична безпека – це стан економіки, що сприяє ефективному використанню енергетичних ресурсів країни, наявності на енергетичному ринку достатньої кількості виробників та постачальників енергії, а також доступності, диференційованості та екологічності енергетичних ресурсів;

– зовнішньоекономічна безпека – це стан відповідності зовнішньоекономічної діяльності національним економічним інтересам, що забезпечує мінімізацію збитків держави від дії негативних зовнішніх економічних чинників та створення сприятливих умов для розвитку економіки завдяки її активній участі у світовому розподілі праці;

– інвестиційно-інноваційна безпека – це стан економічного середовища у державі, що стимулює вітчизняних та іноземних інвесторів вкладати кошти в розширення виробництва в країні, сприяє розвитку високотехнологічного виробництва, інтеграції науково-дослідної та виробничої сфери з метою зростання ефективності, поглиблення спеціалізації національної економіки на створенні продукції з високою часткою доданої вартості;

– макроекономічна безпека – це стан економіки, за якого досягається збалансованість макроекономічних відтворювальних пропорцій;

– продовольча безпека – це стан виробництва продуктів харчування в країні, що здатний повною мірою забезпечити потреби кожного члена суспільства в продовольстві належної якості за умови його збалансованості та доступності для кожного члена суспільства;

– соціальна безпека – це стан розвитку держави, за якого держава здатна забезпечити гідний і якісний

рівень життя населення незалежно від віку, статі, рівня доходів, сприяти розвитку людського капіталу як найважливішої складової економічного потенціалу країни;

– фінансова безпека – це стан фінансової системи країни, за якого створюються необхідні фінансові умови для стабільного соціально-економічного розвитку країни, забезпечується її стійкість до фінансових шоків та дисбалансів, створюються умови для збереження цілісності та єдності фінансової системи країни. Фінансова безпека, у свою чергу, має такі складові:

– банківська безпека – це рівень фінансової стійкості банківських установ країни, що дає змогу забезпечити ефективність функціонування банківської системи країни та захист від зовнішніх і внутрішніх дестабілізуючих чинників незалежно від умов її функціонування;

– безпека небанківського фінансового сектору – це рівень розвитку фондового та страхового ринків, що дає змогу повною мірою задовольняти потреби суспільства в зазначених фінансових інструментах та послугах;

– боргова безпека – це відповідний рівень внутрішньої та зовнішньої заборгованості з урахуванням вартості її обслуговування та ефективності використання внутрішніх і зовнішніх запозичень та оптимального співвідношення між ними, достатній для задоволення нагальних соціально-економічних потреб, що не загрожує суверенітету держави та її фінансовій системі;

– бюджетна безпека – це стан забезпечення платоспроможності та фінансової стійкості державних фінансів, що надає можливість органам державної влади максимально ефективно виконувати покладені на них функції;

– валютна безпека – це стан курсоутворення, який характеризується високою довірою суспільства до національної грошової одиниці, її стійкістю, створює оптимальні умови для поступального розвитку вітчизняної економіки, залучення в країну іноземних інвестицій, інтеграції України до світової економічної системи, а також максимально захищає від потрясінь на міжнародних валютних ринках;

– грошово-кредитна безпека – це стан грошово-кредитної системи, що забезпечує всіх суб'єктів національної економіки якісними та доступними кредитними ресурсами в обсягах та на умовах, сприятливих для досягнення економічного зростання національної економіки [3].

Заслуговує на увагу також визначення економічної безпеки, закріплене в урядовому проекті Закону України «Про основи запобігання та боротьби з економічними правопорушеннями і здійснення фінансового контролю». Економічна безпека у цьому законопроекті розглядається як стан економіки, при якому забезпечується стійке економічне зростання, ефективне задоволення економічних потреб, контроль держави за рухом і використанням національних ресурсів, захист економічних інтересів країни на національному і міжнародному рівнях. Економічна безпека є складовою частиною національної безпеки.

Відзначимо, що запропоноване у проекті визначення потребує уточнення. Недоцільно розглядати економічну безпеку як стан, при якому забезпечується не стабільне функціонування та розвиток економіки, а виключно економічне зростання. Але маємо враховувати, що економічна безпека є перманентною потребою будь-якої держави, незважаючи на те, які економічні тренди є визначальними.

Крім того, у законопроекті «Про основи запобігання та боротьби з економічними правопорушеннями і здійснення фінансового контролю» не визначені елементи економічної безпеки. Помилково звуженим є підхід до розуміння компетенції органів, які мають забезпечувати економічну безпеку. Такими органами, відповідно до законопроекту, є Верховна Рада України, Президент України, органи прокуратури України, які забезпечують економічну безпеку держави в межах повноважень, визначених Конституцією України. Кабінет Міністрів України забезпечує економічну безпеку держави в межах повноважень, визначених Конституцією та законами України. Визначено також, що Центральний орган виконавчої влади у сфері охорони економічної безпеки держави забезпечує економічну безпеку держави відповідно до цього Закону, інших законів та виданих на їх основі нормативно-правових актів, а Національний банк України, Рахункова палата, Антимонопольний комітет України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, інші державні органи забезпечують економічну безпеку держави у межах повноважень, визначених законами та іншими виданими на їх основі нормативно-правовими актами [4].

У наукових джерелах репрезентовані різноманітні точки зору на зміст економічної безпеки. Так, академік Л. Абалкін розглядає економічну безпеку держави як сукупність умов та факторів, які забезпечують незалежність національної економіки, її стабільність і стійкість, здатність до постійного оновлення, протистояння зовнішнім загрозам та самовдосконалення [5]. С. Локшин та О. Свиначенко пропонують розглядати економічну безпеку як стан захищеності життєво важливих економічних інтересів особи, суспільства й держави від внутрішніх та зовнішніх загроз» [6, с. 115-125]. Інший автор, В. Сенчагов, визначає економічну безпеку як «такий стан економіки і її інститутів, при якому забезпечується гарантований захист економічних інтересів, що спрямований на розвиток економіки країни взагалі при найбільш несприятливих умовах розвитку внутрішніх та зовнішніх процесів» [7, с. 99]. Дуже схожим за змістом є загальне визначення безпеки, сформульоване у Федеральному Законі Російської Федерації «Про безпеку» від 28 грудня 2010 р. № 390, де безпека розглядається як стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави від внутрішніх і зовнішніх загроз [8]. О.І. Барановський пропонує до основних напрямів державної політики національної безпеки України

в економічній сфері додати підвищення ефективності фінансової системи на основі підтримання державних видатків відповідно до наявних ресурсів і бюджетних асигнувань при дотриманні таких пріоритетів, як цільове інвестування у сферу наукоємного і високотехнологічного виробництва, проведення дієвої грошово-кредитної, валютної, антиінфляційної політики, стимулювання іноземних інвестицій у виробничу сферу [9, с. 11]. Протилежною за змістом «економічної безпеки» є категорія «економічна небезпека», під якою науковці розуміють поступову втрату народом права власності на своє національне багатство і втрату здатності держави проводити незалежну політику в інтересах народу, а також поступове перетворення країни на сировинний придаток, джерело дешевих ресурсів (трудових, матеріальних, фінансових, інформаційних) [10].

Відзначимо, що зміст категорії «економічна безпека» достатньо повно і ґрунтовно відображено у працях О.Є. Користіна, який визначає економічну безпеку як систему забезпечення стійкості національної економіки, що зберігає свою цілісність і здатність до саморозвитку, незважаючи на несприятливі зовнішні і внутрішні загрози. При цьому економічна безпека досліджується О.Є. Користіним робиться на зв'язку цієї категорії з поняттями «розвиток» та «стійкість». Розвиток розглядається як один з компонентів економічної безпеки. Якщо економіка не розвивається, різко скорочується можливість виживання, можливість опору і пристосованості до внутрішніх і зовнішніх загроз. Розвиток економічної системи зазвичай пов'язується з економічним ростом, а його темпи розглядаються як характеристики цього росту. При спаді показників говорять не стільки про негативний економічний ріст, скільки про деградацію економічної системи. Відповідно, стійкість відображає міцність і надійність її елементів, вертикальних і горизонтальних зв'язків усередині системи, здатність витримувати внутрішні і зовнішні «навантаження». Якщо система втрачає стійкість, то говорять про її руйнування, катастрофу. Чим більш стійкі економічна система, співвідношення виробничого і фінансово-банківського капіталу тощо, тим більш життєздатною є економіка, а тому і оцінка її безпеки буде досить високою. Порушення пропорцій, дисбаланс зв'язків між різними компонентами системи веде до її дестабілізації і є сигналом переходу економіки від безпечного стану до небезпечного [11]. Важко також не погодитися з О.Є. Користіним з приводу того, що

нині актуалізація окремого й важливого правоохоронного напрямку – економічної безпеки – є очевидною та актуальною. Якщо раніше забезпеченням безпеки передбачався захист території від зовнішнього нападу, на сьогодні це поняття включає в себе захист населення від насилля, породженого всередині держави, та й захист самої держави (її економіки) від кримінальних за формою та змістом внутрішніх загроз. Саме цей вектор безпеки стає одним з головних у діяльності правоохоронних органів [12, с. 118-125].

Наведені визначення економічної безпеки зумовлюють необхідність інтегральної оцінки і системного підходу до регулювання рівня економічної безпеки держави. З метою подальшого удосконалення підходів щодо розрахунку рівня економічної безпеки України доцільно запровадити адаптивний підхід до визначення стратегічних орієнтирів економічної безпеки на рівні складових та індикаторів шляхом вирішення задачі синтезу необхідних значень складових (індикаторів) для знаходження інтегрального індексу безпеки у межах заданих (порогових або оптимальних) значень. Крім того, на законодавчому рівні слід визначити стратегічні орієнтири економічної безпеки та її складників з урахуванням чутливості впливу кожного окремого складника на інтегральний індекс економічної безпеки та адаптивних методів регулювання, які є метою стратегічного планування на середнь- та довгострокову перспективу [1]. Саме такий підхід у сфері забезпечення економічної безпеки повинен стати підґрунтям цільового використання бюджетних коштів (на основі програмно-цільового підходу). Адже на сьогодні основна частина витрат державного бюджету здійснюється без належного пов'язання з пріоритетами державної політики.

Висновки. На основі аналізу підходів до визначення змісту економічної безпеки пропонуємо розглядати економічну безпеку як стан захищеності національної економіки, який характеризується здатністю до стабільного функціонування та розвитку, стійкістю до внутрішніх та зовнішніх загроз, зростанням конкурентоспроможності держави у світовому економічному середовищі. Вважаємо, що визначення економічної безпеки, її складових елементів, суб'єктів забезпечення економічної безпеки, індикаторів та загроз економічній безпеці повинно міститися у Законі України «Про основи економічної безпеки», а не в ЗУ «Про основи запобігання та боротьби з економічними правопорушеннями і здійснення фінансового контролю» або інших галузевих законах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Визначення стратегічних орієнтирів рівня економічної безпеки України. Аналітична записка. – Національний інститут стратегічних досліджень при Президенті України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/1501/>.
2. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19 червня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
3. Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29.10.2013 № 1277 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ME131588.html.
4. Про основи запобігання та боротьби з економічними правопорушеннями і здійснення фінансового контролю : Закон України (Проект) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zn.ua/static/file/20140530/Proekt%20ZU_%20SFR_22.05.2014.pdf.
5. Абалкин Л. Экономическая безопасность России: угрозы и их отражение / Абалкин Л. – Вопросы экономики. – 1995. – № 1.

6. Локшин С., Свиначенко А. Развитие экономики России и её реструктуризация как гарантия экономической безопасности // Вопросы экономики. – 1995. – № 1. – С. 115-125.
7. Сенчагов В. О сущности и основах стратегии экономической безопасности России // Вопросы экономики. – 1995. – № 1.
8. О безопасности: Федеральный закон Российской Федерации от 28 декабря 2010 года № 390-ФЗ [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://svr.gov.ru/svr_today/doc4.htm.
9. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення) : монографія. – К. : КНТЕУ, 2004. – С. 11.
10. Чередниченко О. Загрози економічній безпеці держави в умовах світової фінансової кризи // Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених «Перспективні напрями розвитку галузей АПК і підвищення ефективності наукового забезпечення агропромислового виробництва. – 18-19 вересня 2014 р. – м. Тернопіль [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://confiapv.at.ua/publ/konf_26_27_kvitnja_2012_r/sekcija_5_ekonomichni_nauki/zagrozi_ekonomichnoji_bezpeki_derzhavi_v_umovakh_svitovoji_finansovoji_krizi/41-1-0-1908.
11. Економічна безпека : навчальний посібник [О.Є. Користін, О.І. Барановський, Л.В. Герасименко]. – КНУВС. – 2008. – 400 с.
12. Користін О.Є., Бортник С.М. Актуалізація окремих напрямів правоохоронної діяльності у протидії економічній злочинності // О.Є. Користін, С.М. Бортник / Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 4. – С. 118-125.

УДК 342.92

ПРАВОВІ ОСНОВИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ

LEGAL BASIS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGIMES

Чуприна Ю.Ю.,
аспірант

юридичного факультету

Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

Стаття розкриває сутність та правові основи такої правової категорії, як «адміністративно-правовий режим». Проаналізовано підходи різних вчених до визначення категорії «адміністративно-правовий режим». Автор акцентує увагу на визначенні правових основ адміністративно-правових режимів.

Ключові слова: правове регулювання, режим, правовий режим, адміністративно-правовий режим, систематизація законодавства.

Статья раскрывает сущность и правовые основы такой правовой категории, как «административно-правовой режим». Проанализированы подходы различных ученых к определению категории «административно-правовой режим». Автор акцентирует внимание на определении правовых основ административно-правовых режимов.

Ключевые слова: правовое регулирование, режим, правовой режим, административно-правовой режим, систематизация законодательства.

Article is devoted to the nature and legal basis for such a legal category, as administrative and legal regime. The approaches of various scientists to determine the category of «administrative and legal regime». The author focuses on revealing the legal basis for such a legal category, as administrative and legal regime.

Key words: legal regulation, the regime, legal regime of administrative and legal regime, systematization of legislation.

Постановка проблеми. На сьогоднішній час оновлюються погляди на роль та призначення адміністративного права у нових соціально-історичних умовах. Змінюються погляди на сутність предмета, методу, системи адміністративного права, форм і методів управлінської діяльності, функцій управління тощо. Ці перетворення викликали появу різноманітних підходів до державного управління як базової категорії адміністративного права. Державне управління як організаційно-правова категорія має право на існування і в сучасних умовах реформування адміністративного права. Забезпечення належного управління суспільними відносинами у специфічних, особливих ситуаціях залишається завданням держави. Специфічним інститутом державного управління, який повинен виконати це завдання, є адміністративно-правовий режим.

Стан дослідження. Поняття і сутність правового режиму в рамках загальної теорії права досліджували С.С. Алексєєв, О.В. Малько, М.І. Матузов, Е.Ф. Шамсумова. Власне ж, категорія адміністративно-правового режиму є хоч і усталеною, проте відносно мало розробленою в науці адміністративного права. З різним ступенем деталізації вона розглядається у працях Д.М. Бахраха, О.О. Крестьянінова, Ю.М. Козлова, Л.Л. Попова, С.С. Маїляна, І.С. Розанова, В.Б. Рушайла, Ю.А. Тихомирова та інших авторів. Саме тому метою статті є подальша теоретична розробка сутності поняття та правових основ адміністративно-правових режимів.

Виклад основного матеріалу. Традиційний для радянського адміністративного права погляд на правову природу адміністративно-правових режимів як сукупності засобів регулювання суспіль-